

ganske vist været raadet Bod paa det heraf følgende ringere Tilsyn ved den af Centralforeningen af jydsk Sparekasser og af Centralforeningen for Østifternes Sparekasser med Understøttelse af Statskassen foretagne Revision af de Sparekasser, der have underkastet sig et saadant Tilsyn, jfr. Bemærkningerne til Forslag til Finanslov for Finansaaret 1910—11 § 19 A. II. B. 1. e. Det er dog kun et forholdsvis ringe Antal Sparekasser, som have ønsket ad denne Vej at opnaa en forøget Kontrol (i Regnskabsaaret 1908—09 i Jylland 41, i Østifterne 4). Som Følge heraf vil det formentlig være nødvendigt at søge den fornødne Kontrol tilvejebragt ad anden Vej, nemlig ved Ansættelsen af Fuldmægtige til Raadighed for Sparekasseinspektøren. Det er tilsigtet, at den personlige Undersøgelse paa Stedet angaaende en Sparekasses Virkemaade og Status, der ved Loven af 28. Maj 1880 § 7 er paalagt Sparekasseinspektøren, fremtidig ogsaa skal kunne udføres af Fuldmægtigene. For at kunne gennemføre en saa omfattende Kontrol, at hver Sparekasse kan blive eftersat hvert andet eller dog hvert tredje Aar, har man foreløbig foreslaaet ansat 4 Fuldmægtige. Det er paa-tænkt, at disse skulle have Bopæl efter Indenrigsministerens Bestemmelse, idet man har ment, at det rimeligvis vilde vise sig hensigtsmæssigt, at nogle af disse Fuldmægtige havde Bopæl udenfor København, for saaledes at faa Lejlighed til i bestemte Landsdele at erhverve sig det Lokalkendskab, der ofte er af saa stor Betydning for Bedømmelsen af Værdien af en Sparekasses Aktiver og Forstaaelse af dens Forretningsførelse. Sparekasseinspektørens personlige Virksomhed skulde dog vedblivende udstrækkes til alle Landsdele. For det Tilfælde, at Forholdene skulde nødvendiggøre en Forandring i Fuldmægtigenes Antal, har man dog foreslaaet Antallet fremtidig bestemt ved de aarlige Finanslove (Tillægsbevillingslove).

Ifølge Lov af 28. Maj 1880 § 1 lønnes Sparekasseinspektøren nu med den for Kontorchefer i Indenrigsministeriet fastsatte Lønning, o: med 4,000 Kr., stigende til 5,500 Kr. Under Hensyn til den betydelige Udvidelse af Sparekasseinspektørens Virksomhed, der har været en Følge af den siden Sparekasselovens Fremkomst stedfundne Udvikling, har man foreslaaet hans Løn forhøjet til 5,000 Kr., stigende til 6,500 Kr. aarlig.

I Lighed med, hvad der finder Sted for Tilsynet med Livsforsikringselskaber

(Lov Nr. 72 af 29. Marts 1904 § 55 har man foreslaaet, at Sparekasserne selv skulle betale Tilsynet. Man har ment, at det for Sparerne er af saa stor Betydning, at der er et velordnet Tilsyn, at det lille Beløb, hver Sparekasse vil komme til at yde til Tilsynet, i Forhold dertil kun vil være af ringe Betydning, medens det vil være urigtigt vedblivende at paalægge Statskassen Omkostninger, der nødvendig maa stige med Sparekasseindskudenes Stigning.

Til Oplysning om Størrelsen af de Beløb, der kunne ventes at ville indkomme fra Sparekasserne som Bidrag til Udgifterne ved Tilsynet, aftrykkes som Bilag A. en af Sparekasseinspektøren udarbejdet Opgørelse.

Til § 3.

Denne Paragraf er i alt væsentligt overensstemmende med Bestemmelserne i Lov af 28. Maj 1880 § 3. I Stykke b. er det foreslaaet, at der i Sparekassernes Vedtægter ogsaa skal optages Bestemmelser om Udlaansrenten, Laanenes Varighed og den Sikkerhed, der skal stilles for Laan. Optagelsen af disse Bestemmelser i Vedtægterne vil lette Bedømmelsen af Sparekassernes Regnskaber og af den Sikkerhed, som Sparekasserne frembyde for Indskyderne.

Til § 4.

Bestemmelserne i denne Paragraf gaa i det væsentlige ud paa at forhindre Bestyrelsesmedlemmer eller Funktionærer i at misbruge deres Stilling. Angaaende de enkelte Bestemmelser skal dog tilføjes:

Naar det i Paragraffens 2det Stykke er foreslaaet, at intet Medlem af en Sparekasses Bestyrelse eller Repræsentantskab maa indtage tilsvarende Stillinger i en Bank, sigter dette navnlig til at forhindre, at Sparekasser have Bestyrelse tilfælles med Banker. Et saadant Fællesskab vil, som Erfaringen har vist, let medføre, at Sparekassens Midler ved Indlaan eller paa anden Maade anbringes i paagældende Bank og derved faa en Anvendelse, der ikke stemmer med Grundsætningerne for Anbringelse af Sparekassemidler.

Da det er ret almindeligt, at Stillingen som Bogholder eller Regnskabsfører er forenet med Stillingen som Kasserer, og da dette giver Anledning til Misbrug, navnlig fordi Kontrol fra Bestyrelsens Side ofte mangler eller dog er utilstrækkelig, er en Forening af disse Stillinger foreslaaet forbudt.

Da den Ordning, der hidtil har været gældende i mange Sparekasser, at det